కీలవేన్మణి అమరుల సంస్మరణ

1968 డిసెంబర్ 25న తమిళనాడు రాష్ట్రం – కీలవేన్మణిలో దళిత వ్యవసాయ కూలీలను గోపాలకృష్ణంనాయుడు అతని అనుచరులు కలిసి మూకుమ్మడిగా సజీవ దహనం చేశారు. ఫ్యూడల్ దోపిడీ అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ ప్రాణాలొదిలిన అమరులందరికీ జోహార్లర్పిద్దాం.

1967–68 ప్రాంతంలో తంజావూరు జిల్లా వ్యాపితంగా వ్యవసాయ కూలీల యూనియన్లు నిర్మాణమై, కూలి పోరాటాలు చేయనారంభించాయి. వ్యవసాయ కూలీలు జిల్లా వ్యాపితంగా నిరసన ప్రదర్శనలు సాగిస్తూ, వేతన పెంపును డిమాండ్ చేశారు. వారి వారి గ్రామాల్లో ఎర్రజెండాలను ప్రతిష్టించుకున్నారు. ఇది భూస్వాములకు ఆగ్రహం తెప్పించింది. వారు ఈ పోరాటాలను అణచివేయ నిర్ణయించారు. అయితే అది వారికి అసాధ్యమైంది. అప్పుడు జిల్లా కలెక్టర్ రంగంలోకి ప్రవేశించాడు.

జిల్లా కలెక్టర్ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన త్రైపాక్షిక సమావేశంలో, వ్యవసాయకూలీల డిమాండ్లను ఆమోదించవలసి వచ్చింది. అయితే భూస్వాములు ఈ నిర్ణయాన్ని అమలుచేయటానికి సిద్ధం కాకపోగా వ్యవసాయ కూలీలపై దాడులకు సిద్ధమయ్యారు. దోపిడీవర్గాలన్నీ ఫ్యూడల్ భూస్వాముల నాయకత్వంలో సమీకృతులై, నిరుద్యోగులైన యువకులను ఈ పనికి వినియోగించారు.

ప్రభుత్వం కొందరు వ్యవసాయ కూలీలను అరెస్టు చేసింది. కొందరు పోలీసులకు చిక్కకుండా అజ్ఞాతంలో వుండి పోరాటాలను కొనసాగించారు. అయితే కొద్దిరోజుల తర్వాత ప్రభుత్వం మరికొందరిని అరెస్ట్ చేసింది.

నాటి మార్క్సిస్టు పార్టీ, దాని అనుబంధ వ్యవసాయ కూలీ సంఘం జిల్లా అధికార యంత్రాంగానికి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పాలనా యంత్రాంగానికి విజ్ఞప్తి చేస్తూ, ఈ సమస్య విషయంలో జోక్యం చేసుకొని, సమస్యల పరిష్కార మార్గానికున్న చట్టబద్ధ అవకాశాలను పరిశీలించాలని కోరింది.

1968 డిసెంబర్ 25న ఏం జరిగింది? షుమారు రాత్రి 10 గంటల ప్రాంతంలో భూస్వాములు దాదాపు 200 మంది వారి అనుయాయులు లారీలలో కీలవేన్మణిలోని వ్యవసాయ కూలీల గుడిసెలను చుట్టుముట్టి, బయటకు వెళ్ళే అవకాశమున్న దోవలన్నింటినీ దిగ్బంధించారు. ఆ తర్వాత వారు కాల్పులు జరపటం ప్రారంభించారు. ఈ కాల్పులలో ఇద్దరు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. వ్యవసాయ కూలీలు, వారి కుటుంబ సభ్యులు దిక్కుతోచని స్థితిలో వారి ప్రాణాలను కాపాడుకోవటానికి తమ చేతికందిన రాళ్ళను విసురుతూ అక్కడి నుండి పారిపోవటానికి ప్రయత్నించారు. అనేకమంది మహిళలు, చిన్న పిల్లలు, కొందరు వృద్ధులు 8 అడుగుల పొడవు 9 అడుగుల వెడల్పు వున్న ఒక గుడిసెలో తలదాచుకున్నారు. అయితే దాడికి పాల్పడినవారు ఆ గుడిసెను చుట్టుముట్టి, దానిని తగులబెట్టి వారిని సజీవ దహనం చేశారు. ఎండుగడ్డి, ఎండిన కలపతో కూడిన గుడిసెకు వెంటనే మంటలు వ్యాపించాయి. మంటలు అంటుకున్న గుడిసె లోపల నుండి ఇద్దరు చిన్నపిల్లలను – వారి ప్రాణాలనైనా కాపాడాలనే ఉద్దేశ్యంతో – బయటకు విసిరేశారు. బయటనున్న గూండాలు ఆ చిన్న పిల్లలను తిరిగి మండుతున్న గుడిసెలోకి విసిరివేసి క్రూరంగా వ్యవహరించారు. ప్రాణాలు కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో బయటపడిన ఆరుగురు పెద్దవారిలో ఇద్దరిని గూండాలు పట్టుకొని ముక్కలుగా నరికి మంటల్లోకి విసిరారు.

ఈ నీచమైన, ఘోరమైన హత్యాకాండకు పాల్పడిన తర్వాత భూస్వామ్యవర్గ ప్రతినిధులు నేరుగా సమీప పోలీస్‌స్టేషన్‌కు వెళ్ళి ఇతర వ్యవసాయ కూలీలు తిరిగి తమపై దాడులకు పాల్పడకుండా రక్షణ కల్పించాలని కోరి, ఆవిధంగా ఏర్పాటు చేసికొన్నారు. ఈ మారణకాండలో 5గురు వృద్ధులు, 16 మంది మహిళలు, 23 మంది పిల్లలతోసహా మొత్తం 44 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

దీని తర్వాత జిల్లా న్యాయస్థానంలో జరిగిన విచారణలో, ఈ నేరంలో భూస్వాముల పాత్ర వుందని నిర్ధారించి 10 మందికి 10 సం॥ల జైలు శిక్ష విధించారు. ఏమైనా, తదనంతరం అప్పీల్‌కోర్టు ఈ తీర్పును తిరగదోడింది. ధాన్య వ్యాపారుల సంఘ నాయకుడైన గోపాలకృష్ణం నాయుడు ఈ మారణకాండ వెనుక సూత్రధారిగా వున్నాడు. కాగా మద్రాసు హైకోర్టు 1975లో ఇతనిని నిర్దోషిగా ప్రకటించింది. 1970లో నాగపట్నం జిల్లా కోర్టు విధించిన 10 మందికి 10 సం॥ల జైలుశిక్ష తీర్పును హైకోర్టు రద్దు చేసింది. 1980లో ఓ ప్రతీకార దాడిలో గోపాలకృష్ణంనాయుడు హత్యకు గురయ్యాడు.

యధాప్రకారం పోలీసులు, పాలనా యంత్రాంగం, న్యాయవ్యవస్థ పాలకవర్గాల పరిరక్షణకే వుంటాయని నిరూపించు కున్నాయి. దోపిడీవర్గ, కుల అంతం కోసం, ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ రద్దుకోసం సమీకృతులవుదాం. ఫ్యూడల్ అణచివేత, దోపిడీలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ ప్రాణాలర్పించిన కామ్రేడ్స్ అందరికీ జోహార్లర్పిద్దాం.

*****